

regne med en betydelig Nettonebringelse af Statens Gæld, hvis de økonomiske Forhold ikke forandrer sig væsentligt.“

I *Finansaaret 1946—47* var der Udsigt til, at de løbende Udgifter paa det nærmeste kunde dække samtlige Udgifter, herunder „ogsaa de særlige Udgifter til Flygtninge m. v., som vi overfører til Kapitalregnskabet. Med andre Ord, vi har nu omtrent naaet det Punkt, hvor Staten trækker det samme Beløb af Penge ind fra Omløbet, som den sætter i Omløb gennem sine Udgifter. Ganske vist sætter den nogle Penge i Omløb gennem Anlægsudgifterne paa § 26 — altsaa noget, der ikke ses af Driftsregnskabet, men til Gengæld er der jo ogsaa Indtægter, der posteres paa § 26; det gælder f. Eks. Krigskonjunkturskatten, der antagelig giver ca. 60 Mill. Kr.“

I Slutningen af sin Tale gav Finansministeren en Redegørelse for de *Eengangsindtægter*, som Staten i Henhold til særlig Lovgivning kan paaregne til Nedbringning af sine Forpligtelser over for Nationalbanken, og som der helt er set bort fra i det foregaaende.

Under Finanslovforslagets 1. Behandling i Folketinget udspandt der sig en omfattende politisk Debat, foruden at talrige Spørgsmaal af mere speciel Karakter blev fremdraget.

Blandt de Emner, som Partiernes Ordførere beskæftigede sig med, indtog Sydslesvig-Spørgsmaalet en fremskudt Plads, og Statsministerens Stilling til Sagen blev ved flere Lejligheder inddraget i Debatten. I sin Ordførertale den 23. Oktober rettede *Aksel Larsen* (D. K.) et stærkt Angreb paa Statsministeren i denne og andre Henseender, og han sluttede med at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtrykker sin Mistillid til Statsministerens Evner til at lede Danmarks Politik til Landets Gavn og i Overensstemmelse med Rigsdagens Flertal, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Dagsorden-Paastand afvistes af *Statsministeren*, som erklærede, at han ikke kunde modtage den.

Hans Hedtoft (S.) gik ogsaa imod den, idet han henviste til, at man fornylig var enedes om Formuleringen af en Note til England, og at Statsministeren ikke havde udtalt sig om Sagen i den efterfølgende Tid. Et Mistillidsvotum burde under disse Omstændigheder ikke dreje sig om Sydslesvig, men om